

Nr 193.

Av herr **Linderot**, om viss ändring i kungörelsen angående utlänningsvistelse i vissa delar av riket.

I Kungl. Maj:ts kungörelse av den 12 september 1941 angående utlänningsvistelse i vissa delar av riket är förbud utfärdat för utlännningar att vistas inom stora områden i olika län. Från detta förbud är emellertid i kungörelsen följande undantag stadgat:

»Från förbudet undantages finsk medborgare, så ock statslös förutvarande estländsk medborgare såvitt angår de områden, som angivas under 1 och 2. Beträffande de områden som angivas under 4, 7, 8, 9, 10 och 11 samt Tössbo, Vedbo, Nordals, Sundals och Valbo härad (Dalsland) av områden under 5 undantages vidare norsk medborgare, som sedan den 1 september 1939 varit fast bosatt inom dessa områden.»

I den mån dessa undantagsbestämmelser beröra norska medborgare, som varit bosatta i vårt land sedan år 1939, är intet att anmärka mot desamma. Däremot har undantagsbestämmelsen beträffande finska medborgare väckt stor allmän uppmärksamhet och undran.

Finland befinner sig i krig, allierat med stormakter i den ena av de maktgrupperingar, som nu bekämpa varandra. I och med detta måste Finland med naturnödvändighet ha samma militära intressen som sina allierade. Att det neutrala Sverige under sådana förhållanden utan prövning, inskränkningar eller urskiljning tillåter finska medborgare att vistas inom ur försvarssynpunkt viktiga och ömtåliga områden, som äro stängda för andra utländska medborgare, kan inte vara riktigt vare sig ur försvars- eller neutralitetssynpunkt. Då finnes ju större anledning att ett sådant allmänt undantag finge gälla för medborgare från vårt broderland i väster.

Med hänvisning till det anförda föreslår undertecknad,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring i kungörelsen den 12 september 1941 angående utlänningsvistelse i vissa delar av riket, att i § 1 sista stycket orden »finsk medborgare, så ock» måtte utgå.

Stockholm i januari 1943.

Sven Linderot.